

Cinc anys d'Auditori

Ara que celebra els cinc anys d'existència, ens adonem com n'era, de necessari, l'Auditori de Girona. En comparació, el Teatre Municipal es veu més inadequat; l'auditori de la Casa de Cultura, més insuficient; el de la Mercè, més modest; l'acústica de la catedral, més insofrible, i les seves escales, encara més incòmodes. Calia. En plena efervescència electoral, les dades econòmiques i estadístiques s'han usat com un èxit de l'obra de govern: s'ha recuperat la inversió milionària, la qual cosa demostra que el model mixt d'auditori i centre de congressos és altament compatible, la programació rutllia i el nombre d'assistents als concerts és notable i creixent. A més de les dades quantitatives, el *progressa adequadament* pot aplicar-se tant a la diversitat oferta, des d'Esperanza Spalding fins a David Bisbal, com a la implicació en la vida musical de la ciutat, que ha anat millorant amb els anys: l'activitat dels cors locals s'hi canalitza periòdicament amb projectes estimulants, hi ha atencions vers els grups gironins, s'està en contacte amb el teixit associatiu musical de la ciutat per coordinar programacions al seu gust.

L'Auditori té, tanmateix, assignatures pendents.

Tot venut

Una manera de mesurar els èxits d'aquesta darrera temporada a l'Auditori és comptar les vegades que s'hi ha col·locat el cartell d'entrades exhaurides, i han estat unes quantes. Com a tot arreu, el grup Manel ha deixat públic a fora; però també l'Orquestra Simfònica de Viena, Els Amics de les Arts, Paco de Lucía, Katie Melua o Sergio Dalma. A banda de celebrar l'èxit d'aquestes convocatòries, l'experiència també ha de servir per preveure més sessions quan calgui i es pugui, sense improvisacions.

Urbanísticament, els accessos i l'aparcament, en una zona tan fràgil i sensible com és la Devesa, ja s'haurien d'haver resolt després de cinc anys de funcionament. No s'aprofita del tot la seva situació privilegiada entre el riu i el parc i la sensació de raval desllueix la seva arquitectura angulosa. Per dins, les tres sales són funcionals, una simplicitat d'agrair en un tipus d'edifici que es prestaria a exuberàncies i lluïment d'arquitectes. La política de preus d'alguns dels espectacles més ambiciosos és també discutible. Acceptem amb naturalitat que a Girona tot costi més que en altres llocs. Fem per exemple una comparativa de la gira de l'Orquestra Simfònica de Viena, que en pocs dies de diferència actuà a Girona, Barcelona i Saragossa. D'acord, les entrades més cares a Barcelona eren de 117 euros i a Girona de 77, però a Saragossa –més equiparable amb Girona– en costaven 60, i a Barcelona les entrades més modestes es podien comprar per 17 euros. Això no obstant, el balanç d'aquest cinc anys és engrescador; tant, ara que s'ha recuperat la inversió, ara que el so ha trobat el seu espai, que l'Auditori podria ser una mica més auditori i una mica menys centre de congressos.

